

Glasilo Občine Železniki

Ratitovška obzorja

Vse najboljše, čipkarski dnevi!

Stran 22

Foto: Andrej Tarfila

AKTUALNO

Občinski
nagrajenci 2012

Stran 4

MOJ KOMENTAR

Usoda počitniškega
doma v Portorožu

Stran 15

POD RATITOVCEM ZNAMO

Rado Čulibrk,
direktor Nika, d.o.o.

Stran 20

3=PJANČKI

Petnajst let so letos praznovali 3=PJANČKI, glasbena skupina, ki na nekonvencionalen in zanimiv, včasih provokativen način orisuje življenje v domačih logih. Posadko, ki je nespremenjena od prvega dne, sestavljajo: Anton Globočnik (bobni in vokal), Uroš Koblar (bas in vokal), Vili Šmid (kitara).

3=Pjančki. (2000). Foto: Igor Mohorič Bonča

Uroš, kako se je vse skupaj začelo?

Do leta 1994 sva z Antonom igrala v skupini Drajfuzz, Vili pa še kakšno leto več v skupini Maria Huanita. Nekega dne smo ugotovili, da smo ostali "brezposelni", zato smo poskusili "zagosti" skupaj. Kot tudi že prej smo začeli ustvarjati lastno - avtorsko glasbo, čemur je med božičem in novim letom daljnega leta 1996 sledil čas za prvi nastop. Izvedli smo ga v tedanjem Jazz klubu v Kranju kot ansambel brez imena - N'Č. Zaradi pozitivnega odziva publike na inštrumentalno postavljene podlage smo polni optimizma nadaljevali svojo pot. Počasi so se pojavila tudi minimalistična besedila in nastale so pesmi: Štenge, Sila je masa krat pospešek in Zetor 7745. Ime N'Č ni bilo več ustrezno, zato smo izbrali novega: gostilniški ustvarjalci - 3=Pjančki. Ime smo izbrali zato, ker takrat ni bilo nekega mladinskega kluba, kjer bi nimalo takratnih bandov lahko ustvarjalo in prirejalo koncerte. Zato smo bili primorani v sklopu društva ROV delati koncerte po gostilnah, največkrat v takratni Zlatici. Od tod naše hudomušno ime, ki še zdaleč ne propagira tega, da ga "daš na zob".

V petnajstih letih se je zgodilo marsikaj ...

Po nekako dveh letih delovanja se na magnetni trak ujamejo začetne tri demo pesmi, ki jih društvo ROV izda na legendarni izdaji kasete **Pesmi iz podpajshe 1**. Naknadno pride iz loškega konca nepričakovana novica, da je ansambel pravi hit, ter da nobena "žurka" ne mine brez Zetorja. Prav škofjeloški študenti so nas izbrali za svoje predstavnike in kot edina rok skupina izpod Ratitovca (do danes) smo leta 2000 nastopili na festivalu Rock Otočec. V naslednjih dveh letih smo v samozaložbi posneli prvi pravi album **Kakšen cirkus za prazen n'č!**, izdan v lični kartonski embalaži z desetimi avtorskimi skladbami. Za pesem Pjača, ki veselje vrača, smo posneli videospot, ki prikaže ves postopek pridobivanja žganja: od začetnega obiranja jabolk, pa čisto do konca, ko po "špagici priteče". Videospot je bil velikokrat predvajan na televiziji in pričela so se gostovanja od Raven na Koroškem do Novega mesta, od Maribora do Kopra in še marsikje vmes, največkrat seveda v bližnji okolici. Leto 2005 je prineslo

nov album **Troedinost**, ki vsebuje še deset avtorskih skladb. V čast smo si šteli, da nam je pri naslovni pesmi na pomoč priskočil edinstveni **Janez Triler** in začel pristni rock 'n' roll s harmoniko ... Tudi pri rokerjih narava naredi svoje, zato nastane "porodniška" pavza, ki pa veselje po novem ustvarjanju le še poveča.

Besedila v domačem narečju in slengu na svojevrsten način označujejo dojemanje življenja v kraju. Lahko bi rekli, da ste na nek način ohranili in zapisali narečje "gorenjega konca".

Vsi trije smo "aboridžini", zato je izbira narečja logična, ne predstavljamo si, da bi se "pačili", npr. v pravilni slovenščini. Zato smo pesmi napisali v narečju, ob katerem smo "gor zrasli", ter jih s ponosom predstavljamo, kjer koli nastopamo. Ali to predstavlja kakšno umetniško vrednost ali ne, sami neradi presojava. Bi si pa želeli, da bi v prihodnje občina imela posluh za vse zvrsti ustvarjalcev, saj smo lansko leto dobili zavrtno prošnjo o kakšnem evru sponzorskih sredstev za snemanje dokumentarca ob 15-letnici skupine.

Vili Šmid (kitara), (2010). Foto: Igor Mohorič Bonča

V Selški dolini ne manjka unikatnega glasbenega izraza.

V bližnji okolici že vsaj 15 let ni "ponarejevalnih" skupin. Tukajšnje skupine so vedno ustvarjale svojo glasbo, npr. **Drajfuzz, Maria Huanita, S.Z.I., Đoni Prtljagić, Grodl, Obidil** ali trenutno delujoče **3=Pjančki, DDTF, TriFor60** in drugi, ki so nastopili v petek, 13. 7., na že 19. festivalu **Krawal** v Vilijevem kozolcu na Jesenovcu. Omeniti je še potrebno, da ansambli že od nekdaj nimajo nekega primernega družbenega prostora za vaje in lahko ustvarjajo le v prostorih, ki jih nesebično omogoča **Aleš Žumer**. V njih je bila v lastni

režiji pravkar obnovljena električna inštalacija, tako da bo prostor za vse skupine še bolj varen in uporaben.

Kakšni so vaši načrti in želje?

Med srednjeročne cilje spada snemanje tretjega albuma (ta prinaša krasne pesmi: Ko Sora podivja, Krivi delovci, Oplni & Renoldi ...), kar pa zaradi vse večjih družinskih obveznosti še ne bo tako kmalu. Klasične radosti rokzvezdnikov so pač počasi izpodrinili vozički, gugalnice, plastični traktorji in podobno. Dolgoročni cilj pa sanjamo že vsaj 20 let, če ne več. Po našem mnenju bi lahko občina na-

menila nekaj sredstev tudi domačim glasbenikom, ki izven domačih logov predstavljajo **Železnike**. Želimo si nekega prostora, kjer bi lahko vadili, koncertirali in snemali vsi ansambli iz **Železnikov**. V majhni sobici za vaje, kjer so vsi termini že zasedeni, je kaj takega žal nemogoče.

Naj se vam čim več želja in načrtov uresniči!

3=Pjančki imajo svojo spletno stran: www.trijepjancki.si.

Nina Drol

Uroš Koblar (bas, vokal), (2010). Foto: Igor Mohorič Bonča

Anton Globočnik (bobni, vokal), (2010). Foto: Igor Mohorič Bonča